

TIVOLI
.....

Store stemmer

Berømte operakor med Malmø Opera Lørdag den 8. juni 2019 kl. 19.30

Ann Petersen & Strauss Lørdag den 15. juni 2019 kl. 19.30

Julie Fuchs & Orchestre National d'île-de-France Lørdag den 29. juni 2019 kl. 19.30

Machaidze & Sekgapane – italienske operaperler Lørdag den 3. august 2019 kl. 19.30

SOMMERKLASSISK

Klassisk musik i verdensklasse – lige midt i Tivoli

Lørdag den 8. juni 2019 kl. 19.30

Berømte operakor med Malmø Opera

Dirigent: Patrik Ringborg
Solist: Adam Frandsen, tenor
Korinstudering: André Kellinghaus
Konferencier: Michael Bojesen
Malmø Operakor
Malmø Operaorkester

Wilhelm Stenhammar (1871-1927):

Tre korviser (1890)

- September
- I seraillets have
- Havde jeg, o havde jeg en dattersøn, o ja

Wilhelm Stenhammar:

Serenade for orkester i F-dur, op. 31 (1908-13/rev. 1919)

- Overtura. Allegro
- Reverenza. Tempo di menuetto, tranquillo e grazioso
- Canzonetta. Tempo di valse, ma poco tranquillo
- Scherzo. Presto
- Notturmo. Andante sostenuto
- Finale. Tempo moderato

PAUSE

Peter Tjajkovskij (1840-1893):

Eugen Onegin (1877) – “Polonæse” og “Kuda, kuda”

Giuseppe Verdi (1813-1901):

Skæbnens magt (1862) – Kor og tarantella Trubaduren (1853) – “Sigøjnerkoret”

Ruggero Leoncavallo (1857-1919):

Bajadser (1892) – “Klokkekoret” og “I zampognari”

Giuseppe Verdi:

Nabucco (1842) – “Va, pensiero”

Giacomo Puccini (1858-1924):

La bohème (1896) – “Che gelida manina”

Jacques Offenbach (1819-1880):

Orfeus i underverdenen (1858) – “Gloire à Jupiter”, “Choeur infernal” og “Galop infernal”

Gaetano Donizetti (1797-1848):

Lucia di Lammermoor (1835) – “Per te d’immenso giubilo”

Stenhammar og store operakor

Af Michael Bojesen

Wilhelm Stenhammar (1871-1927) er en af Sveriges største komponister. Han var inspireret af både Richard Wagner og Anton Bruckner, men udviklede igennem årene en mere 'nordisk' tone, inspireret af sine nordiske kolleger som Carl Nielsen og Jean Sibelius. I Danmark er han måske mest kendt for sine *Tre korviser*, som har tekst af den danske I.P. Jacobsen. Stenhammar var bare 19 år gammel da han komponerede musikken, hvor ikke mindst den smukke og æteriske *I seraillets have* vil være velkendt for de allerfleste korsangere. Disse tre sange indleder koncerten, som derefter bliver efterfulgt af orkesterværket *Serenade*. Stenhammar befandt sig i Italien i 1907, og her satte han sig for at skrive et værk, som han selv beskrev således: "Jeg vil digte så smukt og sart om syden som bare en nordbo kan gøre det – om stærk blomster-

duft i ren solluft". Han fuldførte dog først værket i 1913, og reviderede det sidenhen i 1919. *Serenade* er et af Sveriges centrale værker i orkesterlitteraturen, og de fleste svenskere forbinder musikken med sommer og idyl.

Efter pausen er der lagt op til et festfyrværkeri med nogle af de bedste kor og tenorariere fra operaverdenen, og vi skal høre musik af de største operakomponister som Verdi, Puccini og Donizetti. Malmø Operakor består af 36 fuldtidsansatte, professionelle sangere, som supplerer sig til f.eks. 60 sangere, når det er nødvendigt. Ligesom Malmø Operaorkester behersker koret mange genrer og medvirker foruden operaopsætningerne i de musicals og operetter, som huset også byder på. Den kommende sæson – 19/20 – fejrer Malmø Opera deres

75-års jubilæum, og programmet afspejler naturligvis dette jubilæum på mange måder.

Forløberen for den moderne musical er operetten, og mange mennesker i dag forbinder Malmø Opera med de mange operetteopførelser, huset blev kendt for. Vi har derfor sat Offenbachs operette, *Orfeus i underverdenen* på programmet den kommende sæson og skal ved koncerten i dag høre et lille uddrag heraf. Udover denne festlige musik kan man glæde sig til toner fra bl.a. Tjaikovskis opera, *Eugen Onegin*. Operaen opførtes på Malmø Opera i 2015 med stor succes, og det bliver et herligt genhør med dels *Polonæsen* og derefter Lenskys store arie, *Kuda, kuda*.

MALMØ OPERAS KOR OG ORKESTER

Ikke langt fra Tivoli – på den anden side af Øresund bare en halv times kørsel med enten bil eller tog fra Tivoli – ligger Malmø Opera. Huset – som er fra 1944 – fik navnet Malmø Stadsteater og skulle fungere som hjemsted ikke bare for skuespil og ballet, men også for musikdramatik.

I 1994 gennemgik huset store forandringer – balletten og skuespillet blev flyttet ud, og Malmø Opera, som vi kender det i dag, var en realitet. Traditionen med at spille alle former for musikdramatik fortsatte, og det er derfor helt naturligt den dag i dag at spille både musicals, operetter og opera side om side. Scenen er en af de største i Nord-europa og med eget kor og symfoniorkester, der medvirker i alle forestillingerne, giver det ikke mindst de forskellige musicalproduktioner et udtryk og kunstneriske muligheder, man ikke kan opleve andre steder.

Michael Bojesen, konferencier

Michael Bojesen overtog i juli 2017 opgaven som chef for Malmø Opera og Musikteater med en erklæret målsætning om, på den ene side at fortsætte den succes, som operaen nyder i disse år, og på den anden side at bringe operaen ud til folket – og her tænker han både på det svenske og det danske folk! Netop formidling og udbredelse af klassisk musik og sang er en af Michael Bojesens spidskompetencer, som han både som chef for Copenhagen Opera Festival og som chef-dirigent for DR PigeKoret har arbejdet målrettet for.

Malmø Opera har siden 1991 haft sit eget orkester, der består af cirka 60 musikere – og sit eget operakor, der består af 36 sangere.

PATRIK RINGBORG,
dirigent

Patrik Ringborg er en af Sveriges mest efterspurgte dirigenter med et repertoire, der dækker flere end 80 operaer. Efter uddannelsen i Stockholm forlod han i 1993 Sverige for at blive dirigent ved operaen i Freiburg. Fire år senere blev han forfremmet til musikchef samme sted, og samme år debuterede han ved Aalto-teatret i Essen, hvor han i 1999 blev udnævnt til 1. dirigent. I 2006 blev han udnævnt til Generalmusikdirektør ved Staatstheater Kassel, hvor han i mere end 10 år ledede over 150 koncerter og 27 nyproduktioner.

Ringborg har desuden gæstet Semperoperan i Dresden, Volksoper i Wien og Operaen i Köln, hvor han dirigerede en nyopsætning af *Rosenkavalieren*, ligesom han har dirigeret flere end 30 tyske orkestre.

Samtidig har Patrik Ringborg fastholdt en tilknytning til Sverige, hvor han bl.a. blev udnævnt til 1. gæstedirigent ved operaen i Göteborg i år 2000. På Malmø Opera dirigerer han i 2019 verdenspremieren på Bo Holtens opera om Martin Luther: *Schlagt sie tot!*

ADAM FRANDBSEN,
tenor

Adam Frandsen er en fremragende dansk, lyrisk tenor, som verden for alvor er ved at få øjnene op for. Han har bl.a. sunget Alfredo i Verdis *La traviata* på Operaen i København, og Tamino i Mozarts *Trylleflojten* på operaen i Göteborg. I 2019 medvirker han i Wagners *Mestersangerne* i Salzburg, og i Strauss' *Salome* på Royal Opera House Covent Garden i London.

Mange kender også Adam Frandsen fra Opera Hedeland, hvor han gennem mange år har været en af de bærende sangere. I 2018 modtog Adam Frandsen Musik anmelderens Kunstnerpris, og han kvitterer for prisen med denne koncert.

Lørdag den 15. juni 2019 kl. 19.30

Ann Petersen og Strauss

Dirigent: Jaroslav Kyzlink
Solist: Ann Petersen, sopran
Konferencier: Henrik Engelbrecht
Tivoli Copenhagen Phil

Richard Strauss (1864-1949):

Rosenkavalieren (1909-10) – Indledning og “Da geht er hin ...”

Die Frau ohne Schatten (1914-17) – “Ist mein liebster dahin”

Don Juan, tonedigt, op. 20 (1888-89) (ca. 17’)

Arabella (1929-32) – “Mein Elemer!”

PAUSE

Ariadne på Naxos (1916) – “Es gibt ein Reich ...”

Capriccio (1940-41) – Måneskinsmusik

Salome (1903-05) – “Es ist kein Laut zu vernehmen ... ah, ich habe deinen Mund geküsst”

Koncerten er arrangeret i samarbejde med Crescendi Artists

Richard Strauss og soprannerne

Af Henrik Engelbrecht

Richard Strauss elskede sopranstemmen og kendte dens muligheder bedre end de fleste. Han skrev noget af sin bedste musik netop til sine sopranner, og han giftede sig endda med én.

Det er næsten altid soprannerne, der er omdrejningspunktet i Richard Strauss' operaer, hvad enten de er vanvittige teenagere som *Salome*, samspilsramte nervevrag som *Elektra*, verdensfjerne gudinder som i *Ariadne på Naxos* eller unge, uskyldige døtre af nyrige forretningsfolk som *Sophie i Rosenkavalieren*.

Det hele begyndte, da Strauss var 17 år gammel. Han glemte aldrig, det chok han fik, da han som teenager for første gang hørte operaen *Tristan og Isolde*. Her var en helt ny verden – en verden af ukendte harmonier, og Strauss havde simpelthen set lyset; forbilledet var nu Wagner og hans idéer om musik og musikteater.

Det var *Salome* i 1905, der for alvor slog Richard Strauss' navn fast som det nye århundredes mest virtuose operakomponist. Oscar Wildes franske skuespil fra 1893 indeholdt den helt rigtige blanding af erotik, perversion og blod – og med en bibelsk baggrund for det hele. *Salome* byder bl.a. på et striptease-nummer, et selvmord, en henrettelse, en nekrofil teenage-pige og en incestuøs gammel gris.

Efter *Salome* kunne det da ikke blive værre. Men det blev det. Historien i Strauss' næste opera, *Elektra*, bygger på et gammelt græsk sagn, og inden for et par timer er det meste af familien udslettet. Librettoen blev skrevet af Hugo von Hofmannsthal, og han blev den faste samarbejdspartner i de næste

20 år. Nu vidste Strauss godt, at han var kørt ud ad et spor, hvor han ikke kunne komme længere. Han vendte på en tallerken, og sammen med Hofmannsthal vendte han tilbage til idealerne hos Mozart. De ville skrive en rokokko-opera med pudrede parykker og ægteskabsintriger; *Rosenkavalieren* er stadig den mest populære af alle Strauss' operaer.

Næste samarbejde med Hofmannsthal blev igen en kovending, denne gang fra det store orkester og tre akter til en lille énaktsopera med kammerorkesterbesætning. *Ariadne på Naxos* er samtidig en blanding af en komisk og en seriøs opera – med udgangspunkt i de fortrædeligheder, en ung komponist kommer ud for, da hans dramatiske opera skal opføres samtidig med et letbetet sygestykke.

Helt anderledes store forhold krævede den næste opera *Die Frau ohne Schatten*; egentlig var operaen tænkt som et modstykke til Mozarts *Trylleflojten*, men kravene til sangere og sceneteknik voksede og voksede – i en sådan grad, at det er de færreste operahuse i dag, der har taget udfordringen op.

Mens Strauss og Hofmannsthal arbejdede med den monstrøse opera havde Strauss foreslået næste projekt; en realistisk komedie med udgangspunkt i en virkelig begivenhed i Strauss' egen familie! Her stod Hofmannsthal af, og Strauss måtte selv skrive teksten til *Intermezzo*.

Heldigvis kom samarbejdet med Hofmannsthal i gang igen med operaerne *Die ägyptische Helena* og *Arabella* – og naturligvis som altid med sopranstemmen helt i front.

Richard Strauss, 1912

Læs biografi om Henrik Engelbrecht på side 13.

JAROSLAW KYZLINK,
dirigent

Den tjekkiske dirigent Jaroslav Kyzlink har studeret kor- og orkesterdirektion på Janáček Musikkonservatoriet i Brno. Han blev i 1992 ansat som korsyngemester ved Janáček Operaen (nationalteatret) i Brno og fra 1996 som dirigent. Siden blev han tillige chefdirigent og kunstnerisk leder samme sted.

I 2010 dirigerede Kyzlink den første danske opførelse af Korngolds *Die tote Stadt* på Den Jyske Opera i Aarhus, der var en meget omtalt og anmelderrost opsætning. I efteråret 2013 vendte han tilbage til Den Jyske Opera for at dirigere den ligeledes første danske opførelse af Janáčeks opera *Katja Kabanova*. Ved Copenhagen Opera Festival i 2015 dirigerede Kyzlink igen Aarhus Symfoniorkester ved en koncert med Wagner-highlights, hvor tenoren Torsten Kerl, der sang hovedrollen i *Die tote Stadt* i Aarhus, atter var blandt solisterne.

Jaroslav Kyzlink underviser som gæstelærer på musikfakultetet ved universitet i Bratislava, og fra sæsonen 2014-2015 har han været chefdirigent ved Det slovenske Nationalteater i Ljubljana. I september 2016 blev han udnævnt som den musikalske leder af Nationalteatret (operaen) i Prag.

ANN PETERSEN,
sopran

Ann Petersen er uddannet på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium og Opera-Akademiet og debuterede på Det Kgl. Teater i 1999. I 2001 blev hun engageret ved operaen i Graz og var en fast del af ensemblet indtil 2004. Her sang hun bl.a. sin første Marschallin i Strauss' *Rosenkavalieren*.

I de senere år er det især som Strauss- og Wagnersanger, at Ann Petersen har skabt sig en fornem international karriere. Hun har bl.a. sunget Elsa i *Lohengrin*, Elisabeth i *Tannhäuser*, Kejsersinden i *Kvinden uden Skygge*, Salome m.m.

I 2010 modtog Ann Petersen en Reumert som Årets sanger for sin rolle i *Ariadne på Naxos* af Richard Strauss på Det Kongelige Teater og i 2013 for Wagners *Tristan og Isolde* på Den Jyske Opera.

I udlandet har Ann Petersen bl.a. sunget ved Wiener Staatsoper, Staatsoper Berlin, Covent Garden og Teatro alla Scala de Milano. Som fast medlem af Det Kongelige Teaters solistensemble byder 2019/2020 på to hovedroller på Operaen i København, nemlig rollen som Isolde i Wagners *Tristan og Isolde* og som Ariadne i Strauss' *Ariadne på Naxos*.

Lørdag den 29. juni 2019 kl. 19.30

ENRIQUE MAZZOLA
o_rchestre
national d'île de france

Julie Fuchs & Orchestre National d'île-de-France

Dirigent: Paolo Arrivabeni
Solist: Julie Fuchs, sopran
Konferencier: Henrik Engelbrecht
Orchestre National d'île-de-France

Gioachino Rossini (1792-1868):
Den tyvagtige skade (1817) – ouverture

Vincenzo Fioravanti (1799-1877):
I Zingari (1844) – “Io son la zingara”

Gioachino Rossini:
Askepot (1817) – orkestermellemspil, stormvejr og “Sventurata mi credea”

Gaetano Donizetti (1797-1848):
Régimentets datter (1840) – “Il faut partir”

PAUSE

Pietro Raimondi (1786-1853):
L'Orfana russa (1835) – “Amor cagion possente”

Gioachino Rossini:
Barberen i Sevilla – ouverture

Hector Berlioz (1803-1869):
Zaïde, op. 19, nr. 1 (1845)

Francisco Barbieri (1823-1894):
Mis dos mujeres (1855) – “Por qué se oprime el alma”

Gioachino Rossini:
Valse lente (fra Péchés de vieillesse)

Le Comte Ory (1828) – “En proie à la tristesse”

Kendt og ukendt bel canto

Af Henrik Engelbrecht

Det var ikke kedeligt at gå i operaen i Italien for 200 år siden. Publikum leverede faktisk selv en god del af underholdningen, når tidens superstjerner gik på scenen i operaer af f.eks. Rossini og Donizetti.

Mange kom slet ikke for selve forestillingens skyld; de kom kun i operaen for at møde andre, der heller ikke gad høre efter. Opera-huset var et sted, hvor man kunne lave forretninger, hvor man kunne få giftet datteren væk, og hvor man spiste middag og holdt selskaber, hvis man havde råd til at leje sin egen loge for en hel sæson. Så fik man endda også lov til at møblere den helt, som man havde lyst; operahuset var en forlængelse af dagligstuen, og man opførte sig, som om man var hjemme. Og larmen i rummet kom

ikke kun fra publikum – der var sælgere, der gik rundt og reklamerede for sorbet og pølser.

Der var selvfølgelig også de ægte operafans – eller dem, der var blevet betalt af komponisten, sangerne eller operachefen til at råbe bravo på de rigtige steder – eller dem, der var hyret af konkurrenterne til at buhe ad den nye opera og den unge primadonna. De opførte sig fuldstændig som fodboldhooligans i dag; sangerne skulle hele tiden passe på, at de ikke fik køkkenaffald eller en rådden appelsin i hovedet – og de mest ekstreme af tilskuerne kunne såmænd også finde på at kravle op på scenen og stikke tenoren en lige højre, hvis han knækkede på det høje C.

Eric Laforge/ue

Musikken var datidens tophits – og i dag kalder vi ofte perioden i begyndelsen af 1800-tallet for *bel canto*-epoken, når vi taler om italiensk opera. Det skyldes ikke mindst, at det var sangerne, der var i centrum i en grad, som svarer fuldstændig til rockstjerner i dag. Det forstod komponisterne at udnytte, så de hele tiden fremhævede de virtuose sangeres fortrin, og samtidig forsøgte at skjule deres eventuelle vokale mangler.

Både Rossini og Donizetti var mestre i netop det. De skræddersyede arier og ensembler i deres værker til de sangere, de havde til rådighed ved uopførelsen, og de lavede gerne om på musikken, hvis der senere var andre sangere i hovedpartierne, og de stadig selv var involveret i opførelserne.

I aftenens program møder vi også mindre kendte komponister som Vincenzo Fioravanti, Pietro Raimondi og Francisco Barbieri – en god lejlighed til at vurdere, om det egentlig var rimeligt, at de er blevet helt glemt af eftertiden, eller om man måske oftere skulle grave lidt i arkiverne, som Julie Fuchs har gjort til denne lejlighed.

Henrik Engelbrecht, konferencier

Henrik Engelbrecht er kendt som en af landets største operaekspertter i mange sammenhænge. Han er forfatter til en række operabøger, er tidligere operarektor på DR's P2 og var i ti år operadramaturg på Det Kongelige Teater i Kasper Holtens cheftid. Senest har Henrik Engelbrecht været musikchef i Tivoli, og i dag arbejder han bl.a. som kunstnerisk konsulent for Det Kongelige Teater og Tivoli, som forfatter til en lang række bøger om opera, og som en efterspurgt foredragsholder. Læs mere på www.henrikengelbrecht.dk

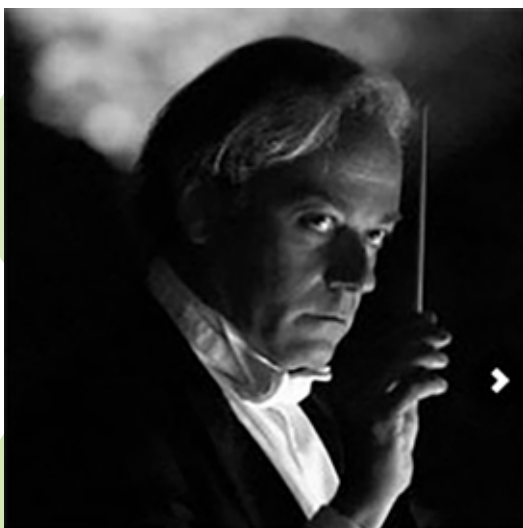
Nikolaj Lund

PAOLO ARRIVABENI, dirigent

Den italienske opera-dirigent Paolo Arrivabeni har fra 2008 til 2017 været chef på Opéra Royal de Wallonie i Liège. Han bliver regelmæssigt inviteret af de store operahuse såsom The Metropolitan i New York, Staatsoper i Berlin, Grand Théâtre i Geneve, Bayerische Staatsoper i München, Teatro San Carlo i Napoli og Théâtre des Champs Elysées i Paris.

Paolo Arrivabeni studerede komposition hos Camillo Togni ved konservatoriet i Parma og direktion hos Daniele Gatti. Siden fortsatte han dirigentstudierne hos Gatti ved Santa Cecilia-konservatoriet i Rom. Til sin debut i Concertgebouw i Amsterdam dirigerede han Rossinis *Stabat mater*.

Hans operarepertoire er helt enormt, og foruden det store tyske og russiske standard-repertoire, regnes han for at være ekspert i 1800-tallets italienske operaer af særligt Verdi, Rossini og Donizetti. Arrivabeni har også en udtalt interesse i sjældne operatitler og mindre kendte italienske komponister som f.eks. Spontini og Mercadante.

JULIE FUCHS, sopran

Den franske sopran Julie Fuchs er vokset op i Avignon og sang som ung mest pop og jazz. Hun turnerede i Europa med koret Voices of Europe og mødte herigennem – og optrådte sammen med – den islandske sangerinde Björk, hvilket blev et musikalsk vendepunkt for den dengang 18-årige teenager. Herefter begyndte hun at tage timer i klassisk sang og skuespil og blev i 2006 optaget på konservatoriet i Paris. Her fik hun sine første operaroller som Elle i *l'Amour Masqué* af Messager og Susanna i *Figaros bryllup* af Mozart, inden hun i 2010 dimitterede fra konservatoriet “med ud-mærkelse”.

Herefter tog Fuchs' karriere fart, og i 2013 blev hun ansat i ensemblet på operaen i Zürich. Her havde hun rolledebut som Marzelline i *Fidelio*, Morgana i *Alcina*, Angelica i *Orlando* og som Komtesse Folleville i *Rejsen til Reims*.

I 2014 blev Julie Fuchs opdaget af Deutsche Grammophon, der skrev en eksklusiv kontrakt med hende. Debutalbummet *Yes!* udkom i 2015, indeholdende fransk repertoire fra 1930'erne og 40'erne.

Siden har Fuchs også optrådt som koncertsanger ved Salzburg Festivalen og ved The Proms med BBC Symfoniorkester, foruden et stort antal operaroller ved operahusene i München, Wien, Paris, Lille, Madrid og Zürich.

ORCHESTRE NATIONAL D'ÎLE-DE-FRANCE

Symfoniorkesteret Orchestre National d'Île-de-France blev grundlagt i 1974 af regionsrådet i Île de France (regionen omkring Paris) og kulturministeriet med det primære formål at bringe symfonisk klassisk musik ud til publikum i hele området, og specifikt række ud efter nye, unge lyttere.

Orkestret består af 95 faste musikere, og orkestret giver hver sæson omkring 100 koncerter, fortrinsvist for indbyggerne i Île de France. Orkestrets repertoire strækker sig over 3 århundreder, fra barokmusik til de store symfonier og helt nyskrevne klassiske værker, men også med tidens populære artister.

Orkestret har en særdeles innovativ profil og forsøger hele tiden at udvikle sig i nye retninger. Således har de selv skabt over 100 nye værker i løbet af de seneste 15 år samt festivalen Île de découvertes, såvel som en komponistkonkurrence, Île de créations.

Orchestre National d'Île-de-France er blevet placeret i top-10 af musikmagasinet Gramophone, som et af de mest socialt engagerede orkestre. Orkestret har skabt en kreativ platform for nye koncertformer, ambitiøse uddannelsesprogrammer, workshops, skolekoncerter og musikalske shows.

Sofiane Ballega

Tivoli Copenhagen Phil

Tivoli har som den eneste forlystelsespark i verden sit eget symfoniorkester, nemlig Tivoli Copenhagen Phil. Orkestret spiller sommeren igennem i Tivoli – lejlighedsvist også om vinteren, f.eks. til balletter.

I SommerKlassisk 2019 spiller Tivoli Copenhagen Phil 14 koncerter i Tivoli og har bl.a. sin egen abonnementsserie, hvor man bl.a. kan møde den fremragende violinist Baiba Skride, den fremadstormende cellist István Vardai og den danske supertrio Trio con Brio i Beethovens Tripelkoncert. Endelig lader orkestret sig inspirere af 50-året for månelandingen i et program med bl.a. Holsts *Planterne*. Der er desuden en række fremragende koncerter i operaens tegn, bl.a. med Ann Petersen, der synger Strauss. Der er en festaften med Lumbye på programmet, syng med-koncerter og familiekoncerten *Nattens Tivoli med Silja Okking*.

Japanske Tamioka Toshiyuki har været orkestrets chefdirigent siden 2016, og han har på forholdsvis kort tid bevæget orkestret i, hvad Informations anmelder kalder, "en bemærkelsesværdig udvikling".

I forbindelse med en koncertant opførelse af Humperdincks opera *Hans og Grete* i Tivoli i september 2018 skriver Andrew Mellor i Magasinet Klassisk:

"Selvom sangerne var gode, overstrålede Copenhagen Phil og deres chefdirigent Toshiyuki Kamioka de øvrige medvirkende ved koncerten. Musikken er bedragerisk vanskelig at dirigere og kræver en fin balance, hurtige skift i den musikalske farve, et disciplineret ensemble, der både skal præstere en varm musikalsk glød og samtidig have fokus på detaljen. Kamioka (...) gav os alt det og mere til."

Om vinteren hedder orkestret Copenhagen Phil – hele Sjællands Symfoniorkester – og er et såkaldt landsdelsorkester, der både spiller i Konservatoriets Koncertsal på Frederiksberg og løser regionale opgaver rundt omkring på hele Sjælland.

Gennem de seneste år har orkestret markeret sig ved at udforske og udfordre den klassiske koncertgenre i samarbejde med alternative koncertkoncepter og i forskellige cross-over-projekter.

Tivoli Copenhagen Phil i Store stemmer:

Ann Petersen og Strauss, den 15. juni
Machaidze & Sekgapane – italienske
operaperler, den 3. august.

Lørdag den 3. august 2019 kl. 19.30

Machaidze & Sekgapane – italienske operaperler

Dirigent: Patrick Lange
Solister: Nino Machaidze, sopran
Levy Sekgapane, tenor
Konferencier: Peter Lodahl
Tivoli Copenhagen Phil

Gioachino Rossini (1792-1868):
Den tyvagtige skade (1817) – ouverture

Giuseppe Verdi (1813-1901):
Sinfonia i C (1838)

Gaetano Donizetti:
La favorite (1840) – ouverture

Gaetano Donizetti (1797-1848):
**Elskovsdrikken (1832) – “Caro elisir sei mio ...
 Esulti pur la barbara”**

Georges Bizet (1838-1875):
Perlefiskerne (1863) – “Au fond du temple saint”

Rækkefølgen er midlertidig - og der er pause i programmet.

Giuseppe Verdi (1813-1901):
La traviata (1853) – “Parigi, o cara”

Franz Lehár (1870-1948):
Den glade enke (1905): “Lippen schweigen”

Antonin Dvořák (1841-1904):
Rusalka (1900) – Rusalkas sang til månen

Gioachino Rossini:
Barberen i Sevilla – “Una voce poco fa”

Charles Gounod (1818-1893):
Romeo og Julie (1865-71) – “Je veux vivre”

Gioachino Rossini:
Tyrken i Italien (1814) – “Tu seconda il mio disegno”

Vincenzo Bellini (1801-1835):
**Capuleti'erne og Montecchi'erne (1830)
 – “E Serbata a questo acciario”**

*Koncerten arrangeres i samarbejde med CPH Opera Festival,
 som finder sted 1.-10. august 2019.*

Den lykkelige, den ulykkelige og den håbefulde kærlighed

Af Lærke Lundskov Eriksen

Der står belcanto-duetter på programmet, når Nino Machaidze og Levy Sekgapane krydser klinger og fletter fingre. Og dermed er der noget at glæde sig til. For belcanto handler om kærlighed, kærlighed og atter kærlighed. I belcanto-operaen skildres de største følelser i de skønneste melodier og partier – noget, der ikke kun kræver virtuose sangere, men også den helt rigtige historie.

Belcanto, der kan oversættes til “skønsang”, er et sangideal, som opstod mod slutningen af 1500-tallet og nåede et højdepunkt i begyndelsen af 1800-tallet. Komponisterne skrev musik, der skal synges så smukt som muligt. Med en lethed, der kun kan leveres af en ægte belcanto-sanger, da stilen har nemlig fokus på virtuositet og koloraturer.

Belcanto forbindes især med italienske komponister, men Sekgapane og Machaidze vil også dykke i Dvořák, Bizet, Gounod og Lehár. Stjernemakkerparret tager således duetten “Lippen Schweigen” fra sidstnævntes *Den glade enke* under kærlig behandling. Her møder vi Danilo, der ikke må gifte sig med sin elskede Hanna, da hun slet og ret ikke er fin nok til ham. Hanna bliver i stedet gift med en bankier, der dør tre dage efter brylluppet – så nu er Hanna altså både rig og fornem. Efter en masse forviklinger får Hanna og Danilo hinanden, og de synger duetten, der sætter scenen for en lykkelig slutning.

De elskende i Verdis *La traviata* må lide en anden skæbne. Violetta, en smuk kvinde med et dårligt rygte, og Alfredo, en ung mand fra bourgeoisiet, møder hinanden i Paris og bliver forelskede. Violetta er syg, og parret flytter på landet for at få ro. Alfredos far vil skille parret, for ingen vil giftes med Alfredos søster, når Violetta trækker familien ned. Da Violetta sander dette, forlader hun med blødende hjerte den intetanende Alfredo og fortæller ham, at hun flytter tilbage til Paris. Da Alfredo erfarer, hvad der i virkeligheden har kostet bruddet, er det allerede for sent, for Violetta ligger på sit dødsleje. Herfra synger parret duetten “Parigi, O Cara”.

I duetten “Caro Elisir sei mio ... Esulti pur la barbara” fra Donizzettis *Elskovsdrikken* er det den håbefulde kærlighed, der skildres. Nemorino er forelsket i den kokette Adina, men hun vil ikke vide af ham. Derfor køber Nemorino en elskovsdrik, der dog kun er billig vin hældt på en ny flaske. Han drikker af flasken og venter på, at drikkens kræfter skal virke. Adina dukker op og kan ikke forstå, hvorfor Nemorino ikke virker interesseret i hende længere. Nu skjuler Nemorino nemlig, hvad han føler. Og da går det op for Adina, at hun i virkeligheden er forelsket i Nemorino. Men tør hun bekende sine følelser?

PATRICK LANGE,
dirigent

Patrick Lange er en ung, tysk dirigent, der er i fuld gang med at cementere sin karriere som operadirigent på de tyske scener. Fra 2017/2018 har han været chef for Hessische Staatstheater i Wiesbaden, hvor han i 2019 bl.a. dirigerer Wagners *Mestersangerne fra Nürnberg*, Tjajkovskijs *Eugen Onegin* og Strauss' *Salome*.

I 2007 fik han sin debut ved Komische Oper i Berlin, og året efter blev han udnævnt til 1. kapelmester. I 2010 blev han chefdirigent og stod for succesfulde produktioner af f.eks. *Mestersangerne i Nürnberg*, Dvořáks *Rusalka* og Mozarts *Idomeneo*.

Siden da har han bl.a. dirigeret på Wiener Staatsoper, Semperoperaen i Dresden, Royal Opera House, Covent Garden og på Nationaloperaen i Paris.

Som koncertdirigent har Patrick Lange samarbejdet med orkestre som Wiener Filharmonikerne, Bamberger Symfonikerne og Mahler Kammerorkester.

NINO MACHAIDZE,
sopran

Sopranen Nino Machaidze kommer fra Georgien. Allerede som 7-årig fik hun både klaver- og sangtimer ved konservatoriet i Tbilisi. I 2005 blev hun optaget på La Scala Teatrets Akademi og debuterede her i 2006 som Naiad i *Ariadne fra Naxos*.

Hendes internationale karriere tog for alvor fart, da hun blev bemærket efter i 2007 at have sunget Musetta i *La Bohème* og Lauretta i *Gianni Schicchi* af Puccini på La Scala. Med kort varsel sprang hun ind som Julie i en opsætning af Gounods *Romeo og Julie* ved Salzburg Festivalen i 2008 og sang sammen med Rolando Villazón, da Anna Netrebko måtte melde forfald på grund af graviditet.

I dag er hendes kalender fyldt med engagementer og roller ved de store operahuse. På programmet i sommersæsonen 2019 står blandt andet titelrollen i *Manon Lescaut* af Puccini først ved Théâtre des Champs-Élysées i Paris og siden ved Wiener Staatsoper, samt Luisa i *Luisa Miller* af Verdi ved Salzburg Festspillene.

LEVY SEKGAPANE, tenor

I sommeren 2017 gæstede Levy Sekgapane CPH Opera Festival og blev i Politiken portrætteret under overskriften: "Sydafrikansk stjernetenor er operaens nye håb".

Levy Sekgapane begyndte som barn at synge i drenge- og kirkekor i sit hjemland Sydafrika og studerede siden både klaver og sang ved South African College of Music under universitet i Cape Town.

Han er prisvinder i mange internationale sangkonkurrencer, i 2017 vandt han f.eks. førstepris i Operalia – The World Opera Competition, grundlagt af Plácido Domingo.

Efter sejren i Operalia 2017 er Sekgapanes status vokset med raket fart, og han har sunget ledende roller i operahusene i München, Barcelona, Riga og Paris. Det er særligt belcanto-roller som Grev Almaviva i Rossinis *Barberen i Sevilla*, der har gjort Sekgapane til et varmt navn i den internationale operaverden. Alene i 2019 synger han Almaviva i 3 forskellige opsætninger på Opéra National de Bordeaux, ved Glyndebourne Opera House samt på Teatro Massimo de Palermo.

PETER LODAHL, konferencier

Peter Lodahl er uddannet på det Det Jyske Musikkonservatorium i Aarhus og på OperaAkademiet i København. Den danske tenor begyndte sin solistkarriere ved Oper Kiel, hvor hans første roller inkluderede Don Ottavio i *Don Juan* og Don Alfredo i Künnekes *Lady Hamilton*.

Efterfølgende har han sunget en række bærende partier på Komische Oper i Berlin, blandt dem Rodolfo i *La bohème*, Alfredo i *La traviata*, Lenski i *Eugen Onegin*, Tamino i *Tryllefløjten*, Belmonte i *Bortførelsen fra seraillet*, Ferrando i *Così fan tutte* og Almaviva i *Barberen i Sevilla*.

Peter Lodahl har også fået stor international succes i rollerne som Tamino i *Tryllefløjten* på Den Tyske Statsopera Berlin og som Don Ottavio i Mozart's *Don Juan* på såvel Statsoperaen i Hamburg og på Den Norske Nationale Opera i Oslo.

I 2013 modtog Lodahl Dannebrogordenen, og siden 2016 har han været kunstnerisk leder af CPH Opera Festival.

SOMMERKLASSISK

Sådan kan du følge med i SommerKlassisk

Du kan følge med ved at abonnere på vores **nyhedsbreve**, hvor vi fortæller nyt om koncerterne og tilbyder specielle rabatter. Du kan tilmelde dig vores nyhedsbreve på tivoli.dk/sommerklassisk.

På tivoli.dk/sommerklassisk kan du også følge med – og her kan du cirka 1 uge inden koncerten downloade og læse salsprogrammerne.

På **Facebook** poster vi løbende nyheder om klassisk musik, dirigenter, solister og orkestre, ligesom vi af og til udlodder billetter.

Sommerklassisk er støttet af Augustinus Fonden, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Erik og Susanna Olesens almenvælgørende Fond, Ernst Og Vibeke Husmans Fond, Knud Højgaard's Fond og Beckett-Fonden.

SommerKlassisk

Underdirektør, Kultur i Tivoli
Frederik Wiedemann

Programchef, klassisk musik
Maria Frej

Projektkoordinator
Vivi Petersen

PR, kommunikation og markedsføring
Line Breuning

Redaktion
Line Breuning

Skribenter

Michael Bojesen, Henrik Engelbrecht,
Lærke Lundskov Eriksen, Hanne Askou
og Line Breuning

Scenemester

Jens Trikker Christoffersen

Nodearkivar

Lena Persson

Layout og annoncesalg
ADCO:DESIGN

Tryk
Innographic

Fotografering samt alle former for lyd- og filmoptagelser under koncerten er forbudt.
Husk venligst at slukke din mobiltelefon.

TIVOLI
.....

SOMMERKLASSISK

sommerklassisk@tivoli.dk | tivoli.dk/sommerklassisk
facebook.com/sommerklassisk

Tivoli Box Office

Vesterbrogade 3 | 1630 København V | Tlf. 33 15 10 12